

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **Myslivecký spolek Zelené Údolí**
sídlem Rádlo 252, 468 03 Rádlo
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Čaňkem
sídlem Dolní náměstí 679/5, 466 01 Jablonec nad Nisou

proti

žalované: **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy**
sídlem Slezská 100/7, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2024, č. j. SVS/2024/167115-G,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Liberecký kraj (dále jen „krajská veterinární správa“) ze dne 18. 10. 2024, č. j. SVS/2024/148632-L. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla honitba CZ5103210305 Rádlo, jejímž uživatelem žalobce je, určena dle čl. 1 odst. 2 nařízení Státní veterinární správy ze dne 9. 10. 2024, č. j. SVS/2024/139930-L, k umožnění provedení odstřelu volně žijících prasat střelcem Policie ČR v termínu od 4. 11. 2024 do 12. 12. 2024. Krajská veterinární správa konstatovala, že uvedená opatření jsou nezbytná k řádnému plnění úkolů veterinární péče, která mimo jiné zahrnuje péči o zdraví zvířat a jeho ochranu, zejména jde o předcházení vzniku a šíření nálezů zvířat a ochranu území České republiky před jejich šířením.
2. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vysvětlila, že v Libereckém kraji se u volně žijících prasat vyskytuje nákaza AMP od prosince 2022. Tato skutečnost je mimo jiné stanovena právním předpisem Evropské unie. Na základě hlášení o místě výskytu jsou totiž v právním předpisu Evropské unie stanoveny oblasti spadající do jednotlivých uzavřených pásem. Katastrální území obce Rádlo spadá do uzavřeného pásma II dle přílohy I část II bod 10 nařízení (EU) 2023/594. Krajská veterinární správa z důvodu výskytu AMP v dané oblasti mimo jiné vydala na základě přílohy I části II nařízení (EU) 2023/594 za účelem zamezení šíření AMP nařízení ze dne 15. 6. 2023, č. j. SVS/2023/081879-L, které vymezuje uzavřené pásmo II. Krajská veterinární správa také výslovně uvedla, že se jedná o oblast, která podléhá zvláštním opatřením k tlumení nákazy. Žalobci bylo jasné sděleno, proč byla tato opatření přijata a nařízen odstřel v honitbě, kterou užívá. Krajská veterinární správa vydala své rozhodnutí přesně v intencích citovaných právních předpisů. Uvážení krajské veterinární správy bylo omezeno pouze na určení místa a času, kdy bude odstřel volně žijících prasat s ohledem na organizační a technické možnosti Policie ČR probíhat. Samotný odstřel byl již uživateli honiteb nařízen nařízením ze dne 9. 10. 2024, č. j. SVS/2024/139930-L. Žalovaná dále rozvedla, že po potvrzení nákazy byla postupně vydávána celá řada mimořádných veterinárních opatření. Základním cílem přijímaných opatření je zabránit možnému šíření AMP nejen do dalších oblastí, ale zejména jeho zavlečení do chovů domácích prasat, a tím chránit zdraví zvířat a minimalizovat negativní ekonomické dopady. O možnostech tlumení AMP jednala i vláda ČR, která v rámci strategie v boji proti šíření AMP vydala usnesení ze dne 28. 8. 2024, č. 597. Přijmout opatření k tlumení nebezpečné nákazy patří mezi základní úkoly orgánů veterinární správy při zajišťování veterinární péče podle § 2 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon). Krajská veterinární správa musí po potvrzení nebezpečné nákazy přijmout odpovídající mimořádná veterinární opatření k tlumení této nákazy a ochraně před jejím šířením z úřední povinnosti (§ 15 odst. 1 veterinárního zákona). AMP patří podle přílohy 2 písm. A veterinárního zákona mezi nákazy, které jsou považovány za nebezpečné. Krajská veterinární správa při určení honitby k odstřelu volně žijících prasat postupovala plně v souladu s pokyny Komise EU vyhlášenými v Úředním věstníku EU dne 18. 12. 2023 pod č. C/2023/1504. Je nesporné, že honitba CZ5103210305 Rádlo byla správně vybrána k

depopulaci volně žijících prasat dle shora uvedených požadavků, když se nachází v pásnu, ve kterém se virus AMP vyskytuje u volně žijících prasat a jejich depopulace v dané honitbě zcela jistě přispívá významnou měrou k tlumení nákazy AMP v Libereckém kraji a omezuje riziko šíření této nákazy do dalších oblastí ČR. Žalovaná zdůraznila, že povinnost poskytovat součinnost k odstřelu prasat vyplývá z čl. 2 odst. 1 písm. d) nařízení krajské veterinární správy ze dne 9. 10. 2024, č. j. SVS/2024/139930-L. Žalovaná dále konstatovala, že krajská veterinární správa vycházela z monitoringu dané lokality, kde byly zjištěny počty kusů divokých prasat v řádu několika desítek. Je třeba přitom posuzovat celou zájmovou lokalitu, tj. i oblasti sousedících s honitbou Rádlo. Žalovaná také upozornila, že pro přijetí opatření v podobě odstřelu prasat v honitbě žalobce není relevantní, zda se přímo v této lokalitě nákaza AMP již vyskytuje. Podstatné je, že honitba se nachází v uzavřeném pásnu II této nákazy a depopulace prasat má zamezit dalšímu šíření. Pokud jde o případné finanční ztráty plynoucí z realizace mimořádného veterinárního opatření, žalovaná zdůraznila, že hospodaření v honitbě může žalobce i nadále provádět, byť v částečně omezeném rozsahu. Navíc samotný odstřel je omezen pouze na období od 4. 11. 2024 do 12. 12. 2024. Připomněla také, že za volně žijící prase o hmotnosti nad 80 kg odstřelené střelcem Policie ČR náleží žalobci v případě zajištění neškodného odstranění v asanačním podniku příspěvek dle platné Metodiky kontroly zdraví a nařízení vakcinace na rok 2024 ve výši 5 000 Kč. Žalovaná proto nepovažovala uložená opatření z hlediska zásahu do hospodářské činnosti žalobce za likvidační. Žalovaná také uvedla, že v daném případě není podstatné, kolik prasat divokých žalobce ulovil, a zda šlo oproti minulosti o nárůst, ale že v jím užívané honitbě se stále nacházel větší počet prasat a tato honitba byla z epizootologického hlediska vhodná pro depopulaci prasat divokých. Žalovaná uzavřela, že krajská veterinární správa vycházela při vydání nařízení ze dne 9. 10. 2024, č. j. SVS/2024/139930-L z § 49 odst. 1 písm. c) a § 75 a odst. 1 a 2 veterinárního zákona. Proto je žalobce povinen beze zbytku splnit i požadavky stanovené v čl. 1 a 2 tohoto nařízení, tj. spolu s prováděcím rozhodnutím krajské veterinární správy ze dne 18. 10. 2024, č. j. SVS/2024/148632-L, mimo jiné umožnit provedení odstřelu volně žijících prasat střelcem Policie ČR v honitbě Rádlo. Žalovaná zdůraznila, že poměřila existující veřejné zájmy, které se v daném případě střetávají, konkrétně právo žalobce na provádění hospodářské (myslivecké) činnosti a veřejnoprávní zájem na řádném zajištění veterinární péče. Uložená opatření považovala za přiměřená.

II. Žaloba

3. Žalobce nejprve namítal, že usnesení vlády České republiky ze dne 28. 8. 2024, č. 597, na jehož základě krajská veterinární správa mimořádné veterinární opatření vydala, neobsahuje oprávnění střelců policie usmrcovat zbraní volně žijící prasata. Usnesení ukládá pouze vytvoření podmínek pro provedení součinnosti za strany Policie ČR. Co přesně má být obsahem součinnosti v usnesení vlády specifikováno není. Dle žalobce musí být součinnost policie uskutečňována v souladu se zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Oprávnění policistů k použití zbraně je zakotveno v § 56 odst. 1 tohoto zákona. Řeší-li policisté odstřel prasat zabrahující AMP, tj. nákazy, která není přenosná na člověka, nemůže se jednat o oprávněné použití zbraně dle zákona o Policii České republiky. Policie tak překračuje svá oprávnění k použití zbraně a žalovaná pro takové zneužití vytváří podmínky.
4. Žalobce dále tvrdil, že krajská veterinární správa vydáním mimořádného veterinárního opatření ze dne 9. 10. 2024, č. j. SVS/2024/139930-L, překročila svá oprávnění vymezená veterinárním zákonem. V této souvislosti žalobce odkazoval na § 54 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 49 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona, který umožňuje veterinární správě vydat

nařízení umožňující „...usmrcení zvířat, nařízení lovu nebo odchyty volně žijících živočichů“. V situaci, kdy krajská veterinární správa rozhodla o nařízení usmrcování volně žijícího živočicha, může dle veterinárního zákona rozhodnout pouze o odlovu či odchytu. Navíc krajská veterinární správa rozhodla o odlovu volně žijících prasat, avšak ve vymezeném pásmu II žádná volně žijící prasata nežijí, vyjma prasete divokého, které však může být usmrcováno pouze lovem. Podmínky lovu jsou stanoveny výhradně v zákoně č. 449/2001 Sb., o myslivosti. Krajská veterinární správa přitom rozhodla o tom, že „usmrcení volně žijících prasat odstřelem střelcem Policie ČR není výkonem práva myslivosti a na usmrcování volně žijících prasat střelcem Policie ČR se zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, nevztahuje“. Pokud orgány Státní veterinární správy vyloučily aplikaci zákona o myslivosti ztrácí veterinární správa jakékoli oprávnění ukládat povinnosti uživateli honitby, neboť jeho práva a povinnosti jsou spojena výhradně s výkonem práva myslivosti a jsou od něho odvozována.

5. Krajská veterinární správa mimořádným veterinárním opatřením ze dne 9. 10. 2024, č. j. SVS/2024/139930-L, ve spojení s rozhodnutím krajské veterinární správy ze dne 18. 10. 2024, č. j. SVS/2024/148632-L, a napadeným rozhodnutím žalované žalobce jako uživateli honitby nařídila konkrétní opatření stanovená v článku 2 odst. 1 písm. a), e) a f). Žalobce však již v odvolání poukazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Ao 1/2002, kterým bylo rozhodnuto, že není možné, aby opatření obecné povahy nahrazovalo podzákonnou normotvorbu nebo nad rámec zákona stanovovalo nové povinnosti. Opatření obecné povahy může sloužit pouze ke konkretizaci již existujících povinností.
6. Pokud jde o prvostupňové rozhodnutí ze dne 18. 10. 2024, č. j. SVS/2024/148632-L, žalobce namítal, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Krajská veterinární správa rozhodla, aniž by si opatřila relevantní podklady ke konkrétní situaci v honitbě Rádlo. Nebyl proveden monitoring počtu divokých prasat, resp. ve spise chybí jakékoli podklady o výsledcích takového monitoringu. Z napadeného rozhodnutí není patrné, z jakého důvodu byla vybrána právě honitba Rádlo k takto zásadnímu zásahu. Orgány Státní veterinární správy ve svých rozhodnutích nedeklarují žádné podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu nebezpečné nákazy v daném místě. V mysliveckém roce 2023 bylo v honitbě odloveno na 150 prasat. V této honitbě v daném čase nelze hovořit o přemnožení černé zvěře. Žádný právní předpis neukládá povinnost uživateli honitby lovit divoká prasata ani jejich počty. Chov a lov černé zvěře v honitbě Rádlo není plánován. Navíc redukce přemnožené zvěře podléhá pravomoci jiných státních orgánů a řídí se § 39 zákona o myslivosti. Stejně tak jsou zákonem o myslivosti řešeny škody způsobené zvěří na zemědělských a lesních kulturách. Tvzení žalované v napadeném rozhodnutí vykazují znaky účelovosti a jsou naprosto nepodložená. To dokládají i výsledky usmrcování prasat střelci Policie ČR, kteří v termínu od 4. 11. 2024 do 12. 12. 2024 v honitbách Rádlo, Vratislavice a Vesec ulovili 44 kusů černé zvěře, v termínu od 20. 1. 2025 do 23. 1. 2025 ulovili 5 kusů černé zvěře a v termínu od 27. 1. 2025 až 31. 1. 2025 dalších 5 kusů černé zvěře. V samotné honitbě Rádlo bylo za uvedené šesti týdenní období uloveno 24 divokých prasat. Každou noc se v předmětném období lovu prasat věnovalo 18 ostřelovačů Policie ČR a další příslušníci Policie ČR v řádu desítek zajišťovali technickou podporu akce za použití vrtulníků a dronů. Během těchto odlovů nebylo uloveno ani jediné prase pozitivní na AMP. Použití střelců Policie ČR se jeví jako nevhodné z důvodu týrání prasat při usmrcování. Již v průběhu prvních odlovů střelci Policie ČR bylo zjištěno, že řada zásahů byla směřována na trávicí ústrojí zvířat, docházelo k nesprávným zásahům na hlavu apod. Poraněné kusy nebyly dosledovávány, o postřelení kusů nebyl žalobce vůbec

informován nebo až se značným odstupem. Docházelo k znehodnocování jinak využitelných kusů, když žalobci bylo umožněno provést vyvrhnutí ulovených kusů až s mnoha hodinovým odstupem. V mezidobí tak došlo ke znehodnocení zvěřiny a kus musel být odvážen do asanačního podniku, což je zpoplatněno.

7. Dle žalobce orgány Státní veterinární správy překročily oprávnění vymezená veterinárním zákonem v § 54 odst. 2 písm. a). Z uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí krajské veterinární správy.

III. Vyjádření žalované

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná především zdůraznila, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného stavu věci, když v Libereckém kraji byl potvrzen výskyt nebezpečné nákazy AMP u volně žijících prasat a následně byla přijata nezbytná opatření k tlumení této nákazy a ochraně chovaných prasat. Argumentace zákonem o Policii České republiky, kdy žalobce z absence právní úpravy odstřelu volně žijících zvířat v tomto předpisu dedukuje překročení oprávnění k použití zbraně, je zcela nepřipadná. V posuzované věci bylo postupováno podle veterinárního zákona a předpisů Evropské unie upravujících řešení nákaz, které usmrcení zvířat (odstřel) jako jedno z mimořádných veterinárních opatření naříditi umožňují. Žalovaná trvala na tom, že odstřel prasat divokých Policií ČR není výkonem práva myslivosti a na jejich odstřel se tak nevztahuje zákon o myslivosti. Důvodem k usmrcování prasat divokých jsou nařízená mimořádná veterinární opatření při ochraně před nákazami. Dle žalované krajská veterinární správa vydáním nařízení o mimořádných veterinárních opatřeních zákonná oprávnění jí svěřená nepřekročila.
9. Výklad § 54 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona predestinovaný žalobcem je zjevně účelový. Názor žalobce, že prase divoké může být usmrcováno pouze lovem dle zákona o myslivosti není správný, neboť zvláštní právní předpisy pro případ tlumení nebezpečných nákaz umožňují i jiné způsoby usmrcování. Na žalobce se nevztahuje pouze zákon o myslivosti, ale v případě šíření nebo rizika šíření nebezpečné nákazy u volně žijících zvířat i požadavky veterinárního zákona a evropské legislativy týkající se nákaz volně žijících zvířat. Žalobce současně musí plnit i povinnosti stanovené na základě citovaných předpisů v mimořádných veterinárních opatřeních. Žalovaná opětovně zdůraznila, že honitba žalobce se nachází v uzavřeném pásmu II, což je oblast, kde se AMP vyskytuje u prasat divokých (volně žijících prasat), a celá oblast podléhá omezujícím opatřením stanoveným v mimořádných veterinárních opatřeních.
10. Pokud jde o právní formu nařízení krajské veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních, jedná se o právní předpis nikoli o opatření obecné povahy, jak tvrdí žalobce. Krajská veterinární správa přitom vycházela při vydávání nařízení ze dne 9. 10. 2024, č. j. SVS/2024/139930-L, z kompetencí svěřených jí zákonem. Proto byl žalobce povinen beze zbytku splnit i požadavky stanovené v čl. 1 a 2 uvedeného nařízení krajské veterinární správy, tj. spolu s prováděcím rozhodnutím krajské veterinární správy ze dne 18. 10. 2024, č. j. SVS/2024/148632-L, mimo jiné umožnit provedení odstřelu volně žijících prasat střelcem Policie ČR v honitbě Rádlo. Uložená opatření jsou zcela přiměřená, neboť žalovaná poměřila dle informací známých z úřední činnosti některé existující veřejné zájmy, které se v daném případě střetávají a provedla test proporcionality. Žalobci bylo jasné sděleno, proč byla přijata posuzovaná opatření a nařízen odstřel v honitbě, kterou užívá. Uvážení Krajské veterinární správy bylo omezeno pouze na určení místa a času, kde bude odstřel volně

žijících prasat s ohledem na organizační a technické možnosti Policie ČR probíhat. Samotný odstřel byl již uživateli honiteb nařízen právním předpisem. Žalovaná rovněž připomněla, že žalobce byl v řízení nečinný, když na oznámení o zahájení řízení nijak nereagoval a žádné námítky k jeho předmětu nevzněsl.

11. Žalovaná v podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí. Konstatovala, že neobstojí tvrzení, že ve spisech chybí podklady o monitoringu prasat v honitbě. Žalovaná v tomto směru provedla došetření věci a podklady k určení honitby k odstřelu volně žijících prasat doplnila. Konkrétně šlo o zápis z jednání organizační skupiny pro odstřel s Policií ČR u AMP se starosty obcí ze dne 30. 9. 2024, zápis z jednání organizační skupiny pro odstřel s Policií ČR u AMP ze dne 30. 9. 2024, zápis z jednání organizační skupiny pro odstřel s Policií ČR u AMP se starosty dotčených obcí dne 21. 10. 2024, tři prezenční listiny k výše uvedeným jednáním, monitoring prasat ČZU, VÚLHM (Ing. Ježek a Ing. Cukor) a monitoring prasat Policií ČR. Tyto podklady byly v řízení provedeny a současně zaslány žalobci k vyjádření. Z obsahu spisu je zřejmé, že s žalobcem bylo o odstřelu prasat řádně jednáno, byla mu sdělena kritéria a podmínky postupu krajské veterinární správy. Krajská veterinární správa vycházela z monitoringu dané lokality, kde byly zjištěny počty kusů divokých prasat v řádu několik desítek. Dále bylo vzato v úvahu, že migrace volně žijících prasat je znemožněna severním směrem (ploty ŘSD mezi Libercem a Jabloncem nad Nisou); jižním směrem není honitba Rádlo ohraničena žádnými přírodními ani umělými bariérami a sousedí s uzavřeným pásmem I, kde je velkochov prasat (SZP Sychrov), v posuzované lokalitě je odhadovaný vysoký počet prasat a prasata ztrácejí plachost a zacházejí do zástavby v Jablonci nad Nisou. Deklarován byl rovněž jasný cíl opatřením v honitbě, konkrétně minimalizovat počet volně žijících prasat v terénu a zamezit šíření nákazy do uzavřeného pásma I. Podklady a závěry musely být žalobci známy, neboť jednání o odstřelu volně žijících prasat střelci Policie ČR se vždy účastnil jeho zástupce Ing. Bejdák, žalobce navíc v odvolání se závěry krajské veterinární správy polemizoval. Závěrem žalovaná uvedla, že počty prasat odstřelných střelci Policie ČR nejsou z hlediska hodnocení zákonnosti přijatých opatření relevantní. Žádný význam pro zákonnost mimořádných veterinárních opatření nemá ani fakt, že žádné z odstřelených prasat nebylo pozitivní na AMP. Z odborného hlediska je absolutně nežádoucí lovit nebo usmrctvat prasata divoká v oblasti, kde se vyskytují pozitivní případy AMP a probíhá epidemiologická fáze nákazy. Nevhodně vybranou lokalitou by mohlo dojít k rozšíření nákazy do dalších oblastí, což by bylo kontraproduktivní. Ze všech uvedených důvodů žalovaná navrhovala žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Ústní jednání

12. Ve věci proběhlo dne 15. 10. 2025 ústní jednání, při němž žalobce i žalovaná setrvali na své dosavadní argumentaci. Žalobce navrhoval provést důkaz výsledkem mysliveckého hospodáře honitby Rádlo Jana Bejdáka, doklady o odvozu kusů do asanačního podniku, případně potvrzením o tom, že v současné době se honitba Rádlo již v uzavřeném pásmu II nenachází. Soud návrh na doplnění dokazování zamítl, protože to pro posouzení důvodnosti žaloby považoval za nadbytečné.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

14. Dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 246/1992 Sb., o ochraně zvířat proti týrání, je důvodem k usmrcení zvířete *nařízené mimořádné veterinární nebo hygienické opatření při ochraně před nákazami nebo simulační cvičení organizované Státní veterinární správou týkající se pohotovostních plánů pro případ výskytu nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.*
15. Dle § 54 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona ve znění platném do 31. 3. 2025 *Mimořádná veterinární opatření jsou nařízení izolace nebo karantény, popřípadě porážky nebo usmrcení zvířat, nařízení lovu nebo odchytu volně žijících živočichů nebo sběru kadáverů volně žijících živočichů.*
16. Dle § 54 odst. 2 písm. a) *Příslušný orgán nařídí mimořádná veterinární opatření při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo brozí-li nebezpečí jejího šíření (opatření k tlumení nákaz).*
17. Dle § 54 odst. 3 *Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být nařízena i jiná opatření odpovídající veterinárním požadavkům a poznatkům veterinární vědy.*
18. Dle § 57 odst. 2 *Orgány veřejné správy, orgány Policie České republiky a obecní policie spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nákazám, zamezení jejich šíření a jejich tlumení a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole plnění mimořádných veterinárních opatření.*
19. Žalobní námitka, že žalovaná svým postupem vytvořila podmínky pro použití zbraně policisty v rozporu se zákonem o Policii ČR, není důvodná. V posuzované věci bylo postupováno podle veterinárního zákona a předpisů Evropské unie upravujících řešení nákaz, které usmrcení zvířat jako jedno z mimořádných veterinárních opatření nařídít umožňují. Důvodem k usmrcování prasat divokých jsou nařízená mimořádná veterinární opatření při ochraně před nákazami [viz 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 246/1992 Sb., o ochraně zvířat proti týrání]. Čl. 70 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat stanoví, že v případě výskytu nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) u volně žijících zvířat příslušný orgán přijme nezbytná opatření k prevenci a tlumení nákazy. Opatření k prevenci a tlumení nákazy mohou zahrnovat jedno nebo více opatření stanovených v čl. 53 až 69 a zohlední profil nákazy a postižená volně žijící zvířata a riziko přenosu nákaz na zvířata nebo člověka. Mohou obsahovat i usmrcení a likvidaci zvířat, která mohou být kontaminována nebo mohou přispět k šíření nákazy uvedené na seznamu [srov. čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/429]. Orgány Policie ČR spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nákazám, zamezení jejich šíření a jejich tlumení a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole mimořádných veterinárních opatření [viz § 57 odst. 2 veterinárního zákona].
20. Dle čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/429 se toto nařízení se použije na chovaná a volně žijící zvířata.
21. Pokud § 54 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona hovoří o usmrcení zvířat, nerozlišuje, o jaká zvířata má jít, tj. umožňuje nařízení usmrcení jak chovaných zvířat, tak zvířat volně žijících. Krajská veterinární správa použila pojem „volně žijící prase“ v souladu s evropskou

legislativou místo pojmu „prase divoké“. Není pravda, že prase divoké může být usmrcováno pouze lovem, když zvláštní právní předpisy pro případ tlumení nebezpečných nákaz umožňují i jiné způsoby usmrcování. Na žalobce se tak nevztahuje pouze zákon o myslivosti, ale v případě šíření nebo rizika šíření nebezpečné nákazy u volně žijících zvířat se na něj vztahují i požadavky veterinárního zákona a evropské legislativy týkající se nákaz volně žijících zvířat. Žalobce přitom musí plnit i povinnosti stanovené na základě těchto předpisů v mimořádných veterinárních opatřeních.

22. Krajská veterinární správa rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření v obvodu kraje nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, dozírá na jejich plnění a rozhoduje o individuálních výjimkách z nařízených mimořádných veterinárních opatření [viz § 49 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona].
23. Právní předpis Státní veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních se označuje názvem nařízení Státní veterinární správy. Způsob vyhlášení nařízení Státní veterinární správy a podmínky nabytí jeho platnosti a účinnosti stanoví zákon o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů [viz § 75a odst. 1 veterinárního zákona]. Nařízení Státní veterinární správy je tak druhem podzákonného právního předpisu (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 9. 2022, č. j. 22 A 72/2021-57, a na něj navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2023, č. j. 3 As 250/2022-24). Žalobce se mylí, pokud pokládá nařízení Státní veterinární správy za opatření obecné povahy.
24. Krajská veterinární správa při vydání nařízení ze dne 9. 10. 2024, č. j. SVS/2024/139930-L, v němž nařídila opatření k odstřelu volně žijících prasat střelcem Policie ČR a uživatelům dotčených honiteb uložila konkrétní povinnosti, vycházela z kompetencí svěřených jí zákonem, tj. nařizovat zákazy, příkazy a omezení fyzickým a právnickým osobám formou právního předpisu (normativního právního aktu).
25. Na navazující rozhodnutí krajské veterinární správy ze dne 18. 10. 2024, č. j. SVS/2024/148632-L, a rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2024, č. j. SVS/2024/167115-G, je pak třeba pohlížet jako na jeden celek. Prvostupňové rozhodnutí krajské veterinární správy je sice poměrně stručné, rozhodné skutečnosti však obsahuje. Již v prvostupňovém rozhodnutí krajská veterinární správa uvedla, že honitba žalobce se nachází v uzavřeném pásmu II (viz nařízení Státní veterinární správy ze dne 15. 6. 2023, č. j. SVS/2023/081879-L), což je oblast, kde se AMP u prasat divokých (volně žijících prasat) vyskytuje a celá oblast podléhá omezujícím opatřením stanoveným v mimořádných veterinárních opatřeních.
26. Žalovaná pak podrobně reagovala na námitky žalobce vznesené v odvolání a do spisu doplnila podklady týkající se monitoringu prasat v honitbě, konkrétně Monitoring prasat ČZU, VÚLHM (X a X) a dokument zachycující výsledky monitoring prasat Policií ČR ze dne 14. 10. 2024 a 21. 10. 2024 a další relevantní písemnosti. Není tedy pravda, že by monitoring prasat nebyl proveden, resp. že by ve spise nebyly podklady o výsledcích takového monitoringu. Žalobce byl s doplněním spisu o další podklady seznámen a také se k nim vyjádřil. Proč byla honitba žalobce vybrána k depopulaci volně žijících prasat žalovaná vysvětlila na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí. Zdůraznila přitom, že krajská veterinární správa při určení honitby k odstřelu volně žijících prasat postupovala plně v souladu s pokyny Komise EU vyhlášenými v Úředním věstníku EU dne 18. 12. 2023 pod č. C/2023/1504. Zopakovala, že honitba se nachází v pásmu, ve kterém se virus AMP vyskytuje u volně žijících prasat a jejich depopulace v honitbě přispívá významnou měrou

k tlumení nákazy AMP v Libereckém kraji a omezuje šíření této nákazy do dalších oblastí v ČR. S tímto vymezením žalobce nijak nepolemizuje, netvrdí, že by se honitba byla do uzavřeného pásma II zařazena nesprávně. Soud souhlasí s žalovanou, že pro přijetí opatření v podobě odstřelu prasat v honitbě žalobce není relevantní, zda se přímo v této lokalitě nákaza AMP již vyskytuje. Podstatné je, že honitba se nachází v uzavřeném pásmu II této nákazy a depopulace prasat má zamezit dalšímu šíření.

27. K námitkám týkajícím se hospodaření v honitbě či případné finanční ztráty plynoucí žalobci z realizace mimořádného veterinárního opatření se vyčerpávajícím způsobem vyjadřovala již žalovaná v napadeném rozhodnutí na str. 11 a 12 napadeného rozhodnutí. Soud s argumentací žalované v napadeném rozhodnutí souhlasí a v plném rozsahu na ni odkazuje. Stejně tak lze souhlasit i se závěrem, že počty prasat odstřelných střelci Policie ČR nejsou z hlediska hodnocení zákonnosti přijatých opatření relevantní, obdobně jako fakt, že žádné z odstřelených prasat nebylo pozitivní na AMP.
28. K námitkám týkajícím se nevhodného způsobu usmrcování zvířat či nedostatečného informování žalobce o postřelení jednotlivých kusů se soud nemůže vyjádřit. Jedná se o tvrzení žalobce, která nebyla nijak doložena. Z hlediska zákonnosti přijatých opatření jde ale i v tomto případě o tvrzení irelevantní.

VI. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
31. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 15. října 2025

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
předsedkyně senátu